

РЕШЕНИЕ

Номер 241

20.10.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

3-ти наказателен

На 09.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Стефан Илиев
Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

Прокурор: Анна Мариянова Алексова (СГП-София)

като разгледа докладваното от Иванка Шкодрова Наказателно дело за възобновяване № 20201000600913 по описа за 2020 година

Производството е по реда на [чл. 419 и сл. от НПК](#).

Делото е образувано по искане на осъдената Н. П. М. , направено чрез надлежно упълномощен защитник, за възобновяване на НОХД №10003/2019г. по описа на Районен съд–София и ВНОХД №702/2020год. по описа на Софийски градски съд, като се отменят постановените съдебни актове и подсъдимата да бъде оправдана по повдигнатото обвинение, като алтернативно се прави искане за изменение на първоинстанционната присъда, като размерът на наложеното наказание бъде намален.

В искането се навеждат и трите основания по чл.422, ал.1, т.5 във вр. [чл. 348, ал.1, т.1, т.2](#) и [3 НПК](#). Твърди се, че са нарушени процесуалните права на осъдената, тъй като не са изложени съображения, в постановените актове, относно всички събрани доказателства /експертизи, свидетелски показания и обяснения на осъдената/, а подходът е бил избиращ, поради която причина съдилищата са стигнали до неверен извод относно наличието на всички обективни и субективни признаци на деянието на чл. 210, ал.1, т.4 във вр. чл.209, ал.1 от НК. Като основание за възобновяване се развива и явната несправедливост на наложеното наказание.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, защитникът на

осъдената заявява, че поддържа искането за възобновяване, като се акцентира на липсата на мотиви в съдебните актове във връзка с обективния елемент на престъплението по чл.210, ал.1, т.4 от НК и с индивидуализирането на наложеното на осъдената М. наказание. Във връзка с последното, защитата счита, че са налице предпоставките за определяне на наказание в по – нисък размер. Според защитника в постановените съдебни актове, липсва отговор на всички въпроси, поставени пред тях, а от тук и липса на увереност в обективността им.

Осъдената се явява лично, като моли съда да уважи молбата за възобновяване.

Становището на прокуратура е за липса на основания за възобновяване на делото.

Софийския апелативен съд, като обсъди доводите на страните и извърши проверка по делото, установи следното:

С влязлата в законна сила присъда от 10.12.2019г., постановена от СРС, НО, 5-ти състав по НОХД №10003/2019г. съдът е признал подсъдимата Н. П. М. за ВИНОВНА в това, че на 09.01.2016год. в гр.София с цел да набави за себе си имотна облага, възбудила заблуждение у кредитния специалист А. А. П. от „КРЕДИСИМО“ ЕАД, че е В. Д. Х., ЕГН:*****, телефон за контакт ***** и притежаваща лична карта №*****, издадена на името на В. Д. Х., ЕГН:*****, с настоящ адрес гр.***, обл.***, ул.“****“ №*, ет.*, ап.* и адрес по лична карта - с.***, обл.***, която работи към „ЛЕЙДИ ДИ-54“ЕООД, с адрес на месторабота гр.Димитровград, ул.“България“ №6 и разполага с нужния доход, за да погасява вноските по договор за паричен заем №592282/09.01.2016год., сключен с „КРЕДИСИМО“ЕАД в размер на 500,00лв. и с това причинила на „КРЕДИСИМО“ЕАД имотна вреда в размер на 500,00лева, като престъплението е извършено при условията на повторност – след като е била осъждана за друго такова престъпление, а именно с присъда по НОХД №625/2011год. по описа на РС-Димитровград, влязла в законна сила на 30.11.2012год. за извършено от нея престъпление по чл.209, ал.1, във вр. чл.26, ал.1 от НК, като случаят не е маловажен, поради което съдът я е

осъдил на четири години „Лишаване от свобода“ при първоначален „Строг“ режим на изтърпяване на наказанието.

С присъдата, на осн. чл.68 от НК, е било приведено в изпълнение наказанието „Лишаване от свобода“ за срок от две години, наложена на осъдената по НОХД №383/2014год. по описа на РС-Димитровград при първоначален „Общ“ режим на изтърпяване и на осн. чл.59 от НК е приспаданото времето през което осъдената е била задържана.

Присъдата е потвърдена изцяло с въззивното решение от 07.07.2020 г. на Софийски градски съд, постановено на ВНОХД №702/2020г. и не е проверявана по касационен ред.

Искането за възобновяване на делото е процесуално допустимо, тъй като е направено от лице, което има право на това съгласно [чл. 420, ал. 2 от НПК](#) и в срока по [чл. 421, ал.3 от НПК](#).

При осъществената извънредна съдебна проверка, извършена в настоящото производство, САС не констатира сочените от осъденото лице нарушения на процесуалните разпоредби, касаещи липсата на мотиви в съдебните актове. Много подробно съдилищата са изложили съображенията си относно събраните в съдебното производство доказателства, обсъдили са същите в тяхната съвкупност и въз основа на това са извели правните си изводи.

При преценката за наличието на основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК следва да се отчете, че възобновяването на наказателно дело е извънреден способ за контрол на влязъл сила съдебен акт, ползващ се със стабилитет и изпълняемост. Целта на производството по възобновяване е да установи наличието на предвидените в закона основания за това, имайки предвид стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Не могат да бъдат възприети направените в искането оплаквания по отношение на това, че решаващите съдилища не са изпълнили задълженията си за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото. Съдилищата са събрали необходимите доказателствата по делото за изясняване на фактическата обстановка касателно всички относими обстоятелства, включени в предмета на доказване, съобразно формулираното обвинение.

Тези доказателства са оценени при спазване на формалната логика и са обосновавали изводите за това, какви конкретни действия е извършила осъдената М.. От така направения съвкупен анализ на доказателствените източници се установява, че обвинението е несъмнено доказано и инстанционните съдилища не са допуснали нарушение на чл. 116 от НПК. Не е вярно твърдението на защитата, че съдебните инстанции са игнорирали показанията на свидетелите А. П. и К. З. и обясненията на осъдената, както и че не е взето в предвид при решаване на делото, че техническата експертиза по отношение на подписа поставен под разписката за получена сума, е категорична, че не принадлежи на осъдената М.. Видно от мотивите на присъдата на СРС, показанията на св. К. З. са били обсъдени, изложени са съображения относно необходимостта от прочитането на показанията на свидетеля, дадени в досъдебното производство /л.59-60, т.1, л.32, т.2 и л.38, т.2/, като същите са били приобщени като доказателства по реда на чл.281, ал.5 във вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Показанията на свидетеля и на св.А. П. посочват реда и начина на кандидатстване, отпускане и получаване на паричния кредит от „КРЕДИСИМО“ АД, без да са очевидци на изплащането на сумата по отпуснатия кредит на каса на „ИЗИПЕЙ“. При изплащането ѝ била съставена Разписка №07000403626351 от 09.01.2016 г., на която бил придаден вид, че е подписана от св. В. Д. Х., но вещото лице е категоричен, че същият не е изпълнен от св.Х.. По отношение на въпроса дали е изпълнен от осъдената М., вещото лице е изложило заключение, че текстът е изпълнен много бавно, с много спирания и нарушена координация на движенията, малък е по обем, липсва вариативност при изпълнението на буквите и не може да се определи писмено двигателния навик на изпълнителя му. Св.Т. П. твърди, че не си спомня конкретния случай. Подробно разказва принципно начина на изпълнение на служебните си задължения като касиер в каса на „Изипей“. Посочените свидетелски показания са били обсъдени на плоскостта и на останалия доказателствен материал, включително и от приобщената справка от мобилния оператор. В тази светлина, съдилищата да изложили мотиви относно обясненията на осъдената, поради която и причина са приели, че същите не кореспондират с останалия доказателствен материал, възприети са като средство за защита и не са били кредитирани. Както първостепенният, така и въззивният съд са обсъдили възраженията на страните и са изложили съображенията си, въз основа на които приемат, че

обвинението е несъмнено доказано. Анализът на доказателствените източници е дал възможност на съдилищата да направят вярно заключение за това, че осъдената Н. М. е съпричастна към извършване на престъплението, за което е призната за виновна.

Поради изложеното, настоящият състав не констатира допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените и в тази връзка, не са налице основания за възобновяване на делото с отмяна на влязлата в сила присъда и оправдаване на осъдената или връщане на делото за ново разглеждане, каквото искане се прави.

По отношение на въпросите, касаещи обосноваването на съдебните актове, следва да се отбележи, че същата не е включена в предмета за преценка на това производство.

В искането за възобновяване се релевира и явната несправедливост на наказанието. Искането относно индивидуализирането на наказанието, също според настоящия съдебен състав, е основателно.

Районният съд е изложил доводите си относно вида и размера на наложеното на осъдената М. наказание, които са споделени и от въззивната инстанция. Посочено е наличие единствено отегчаващи вината обстоятелства. При проверка на същите, настоящия съдебен състав констатира, че неправилно е възприето като отегчаващо вината обстоятелство опита на осъдената да изгражда оневиняваща версия и избягване на наказателната отговорност, както и липсата на критичност към извършеното и невъзстановяване на причинените от деянието имуществени вреди. Отказът на осъдената да се признае за виновна, а от тук и липсата на критично отношение към извършеното, е форма на упражняване правото на защита и не може да се приеме, че следва да се ценят като отегчаващо вината обстоятелство. Във връзка с това право на защита е и обстоятелството, че осъдената не е възстановила имуществените вреди, настъпили в резултат на деянието, за което е призната за виновна. В случая се касае за получен кредит от осъдената в размер на 500лв., който размер настоящия съдебен състав определи като сравнително малка стойност на причинена вреда по отношение на кредитната институция, която го е отпуснала. На второ място, САС отчете и обстоятелството, че сумата е била предоставена на осъдената, без да се

извърши проверка на личната карта на лицето, на чието име е бил разрешен кредита. Това обстоятелство е улеснило извършването на деянието. В съдебната теория и практика, смекчаващите вината обстоятелства са тези факти, които не са предвидени в закона, но са от естество да улеснят формирането на вината, защото благоприятствуват вземането на решение за осъществяване на деянието /поведение на пострадалия, възстановяване на щети, ниска стойност на имуществени вреди/, за разлика от отегчаващите, при които тези факти обективно пречат на формирането на решение за извършване на дадено деяние, като въпреки това тяхно въздействие, подсъдимия осъществява деянието - наличие на минали осъждания, начин на осъществяване. Изложеното по – горе относно размерът на имуществената вреда и отношението на осъдената към деянието, липсата на критично отношение към извършеното, невъзстановяването имуществените вреди, мотивират настоящата съдебна инстанция да от една страна да изключи същите от кръга на отегчаващите вината обстоятелства, а като смекчаващо вината обстоятелство да приеме стойността на причинена вреда по отношение на кредитната институция, която е разрешила кредита и обстоятелството, че сумата е била предоставена на осъдената, без да се извърши надлежна проверка на лицето, на чието име е бил разрешен кредита. Поради тези съображения съдът намира, че справедливо и в пълнота отговарящо на целите по чл.36 НК наказание се явява наказанието „Лишаване от свобода“ за срок от две години.

При това положение са налице основанията на чл.425, ал.1, т.4 НПК вр. чл.422, ал.1, т.5 НПК вр. чл.348, ал.5 вр. ал.1, т.3 НПК за възобновяване на наказателното производство по отношение на наложеното на осъдената наказание „Лишаване от свобода“ за срок от четири години, което се явява явно несправедливо по смисъла на чл.348, ал.5, т.1 НПК, като наказанието следва да бъде намалено до две години „Лишаване от свобода“.

Така определеното наказание ще следва да се търпи при строг режим, като в тази част присъдата на РС-София и решението на СГС са законосъобразни, доколкото са налице основанията на чл.57, ал.1, т.2 б.,в“ ЗИНЗС.

С оглед на всички изложени съображения присъдата на РС-София и

решението на СГС в своята цялост са правилни, обосновани, законосъобразни и липсват основания за възобновяване на наказателното производство извън частта, в която е определен размера на наказанието за извършеното от осъдения престъпление.

Водим от всичко изложено и на основание чл.426 НПК вр. чл.354, ал.2, т.1 вр. ал.1, т.4 НПК, Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 3 състав

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по НОХД №10003/2019г. на РС-София и ВНОХД №702/2020г. на СГС, НО, 2-ри въззивен състав, в частта, с която на осъдената Н. П. М. е наложено наказание „Лишаване от свобода” за срок от четири години, като на основание чл.425, ал.1, т.4 НПК **НАМАЛЯВА** наложеното на осъдената Н. П. М. , род. на *****Год. в гр.***, с ЕГН: ***** наказание на „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от ДВЕ ГОДИНИ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за възобновяване на НОХД №10003/2019г. на РС-София и ВНОХД №702/2020г. на СГС, НО, 2-ри въззивен състав в останалата му част.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____